

[Inge Dahl-Sørensen]

farlig vej at betræde. Det kan meget let blive et skridt på vejen mod en total udgiftsdækning af praktikuddannelser.

Derfor stemmer Venstre imod dette SF-forslag.

Pia Dahl (FP):

Jeg føler mig en lille smule provokeret af hr. Klaus Hækkerups udtalelser om den praktikpladskompenserende undervisning. Det er efter Fremskridtspartiets overbevisning den dårligste foranstaltning af alle. Og jeg mener, det er kunstige tiltag. Det kan godt være, at der bliver brug for, at der er udlærte mennesker til visse former for maskiner, men hvis der ikke bliver gjort noget alvorligt ved erhvervslivets forhold, hvor skal de arbejdspladser så dukke op hene? Det vil altså sige, at vi i virkeligheden skal uddanne folk på nogle skoler. Jeg ved også, at der i Finansudvalget er kommet adskillige ansøgninger om at udvide de tekniske skoler, for hvis det bliver en realitet med denne praktikpladskompenserende undervisning, så har man faktisk slet ikke faciliteterne og ressourcerne til det.

Fremskridtspartiet anerkender naturligvis, at det er et problem med den store mangel på praktikpladser. Men som det jo også er fremgået af andre debatter, er Fremskridtspartiets holdning den – som jeg kan forstå også er Venstres holdning – at en generel lempelse af erhvervslivets omkostninger, heriblandt også alle hæslige skatter, og det er nok dem, der er de vigtigste, er den eneste vej frem for at gøre en ende på det problem. Kun på den måde kan danske produkter nemlig gøres konkurrencedygtige. Kun på den måde kommer der gang i hjulene igen. Kun på den måde kan vi oprette flere arbejdspladser. Og kun på den måde vil der igen blive brug for de unge.

SF's forslag går jo, som alle kan læse sig til, ud på det stik modsatte: Arbejdsgivere og kommuner pålægges endnu større byrder, end de er pålagt i forvejen. Jeg mener nok, at SF burde være klogere end at gå i det samme udtrådte fodspor, som vi vel nok må se i øjnene at et lidet succesfyldt forlig med Socialdemokraterne angiver. Der er ikke sket væsentlige bedringer i praktikpladssituationen, efter at man har indgået det ene forlig efter det andet og er blevet enige om tusind forskellige ting.

Forslaget er, som Fremskridtspartiet ser det, udelukkende baseret på kunstige tiltag, som vi på det mest bestemte må sige fra over for.

Marianne Jelved (RV):

Som det nu er sagt adskillige gange på talerstolen, er der indgået et forlig mellem regeringen og Socialdemokratiet om at skaffe alle unge en praktikplads under visse betingelser. Det forlig står De Radikale selvfølgelig fortsat fast på, og derfor skal den opgave løses.

Så længe det forlig eksisterer, regner vi med, at det bliver løst, og vi kan i den anledning ikke støtte SF's forslag.

Emmert Andersen (CD):

Naturligvis er det et stort problem, når så mange unge ikke har fået en praktikplads endnu.

Der blev indgået et forlig mellem Socialdemokratiet og regeringen i foråret. Det har ikke virket så længe. Det kan godt ske, at det bliver bedre fremover, men det har åbenbart ikke været godt nok indtil nu.

Men forslaget er heller ikke godt nok. Jeg giver fru Pia Dahl ret i, at dette med at overvælte nye byrder på erhvervslivet er ikke måden at gribe tingene an på i dette samfund. Vi må lære, at den eneste mulighed fremover faktisk er at lette byrderne for erhvervslivet. Så får vi nemlig også løst de andre problemer. Men det er i virkeligheden en helt anden sag.

Lysholm Christensen (KRF):

Sagen om praktikpladser fylder godt op i Folketingstidende fra de senere år. Dagspressens og fagpressens spalter har heller ikke manglet stof i den anledning. Men der er rent faktisk gjort en hel del her i Folketinget for at få løst det problem, som vi må erkende stadig væk udestår i en vis udstrækning. Jeg tænker på de penge, der blev bevilget sidste år for at skaffe praktikpladser, og som vi havde vanskeligt ved at få afsat. Jeg tænker også på den seneste lovgivning, som giver mulighed for praktikpladskompenserende undervisning dér, hvor praktikpladser ikke kan fremskaffes.

Jo, vi er kommet et stykke ad vejen. Der er gjort hæderlige anstrengelser for at få løst problemet. Jeg mener også, at vi i hvert fald i nogen udstrækning kan sige, at organisationerne og virksomhederne også har bidraget til at få løst